

Závěť

Abstrakt

Cílem této diplomové práce je poskytnout ucelený rozbor institutu závěti, jednoho z nejvýznamnějších institutů dědického práva. Současný občanský zákoník, který silně posílil testovací svobodu zůstavitele, umožňuje testátorovi, aby pomocí závěti sám rozhodl, jak má být s majetkem po jeho smrti naloženo. Druhým cílem pak bylo ve stručnosti porovnat závěť upravenou českým občanským zákoníkem s právním úpravou závěti v Polské republice.

Diplomová práce je rozdělena do tří kapitol. První kapitola pojednává o dědickém právu obecně a blíže přibližuje jeho zakotvení jako součást práva soukromého, a to včetně zásad, na kterých dědické právo spočívá a které se jím prolínají. Práce se také zabývá dalšími dvěma dědickými tituly, tj. dědickou smlouvou a zákonem, a porovnává je se závětí.

Druhá kapitola, která je jádrem celé diplomové práce, pak věnuje pozornost samotné závěti, včetně jejích obligatorních a fakultativních náležitostí, přípustných forem závěti, doložek, odkazu či zrušení závěti, přičemž se krátce zamýšlí nad některými instituty blíže z hlediska současné právní úpravy.

Třetí a poslední část této práce pojednává o polské právní úpravě dědického práva, především se zaměřením na testamentární dědickou posloupnost a snaží se o komparaci polské a české právní úpravy v této oblasti. Vytýčuje, v čem lze spatřit základní odlišnosti, ale také to, v čem je jak polská, tak i česká úprava závěti obdobná či přímo shodná.

Seznam klíčových slov: dědické právo, dědické tituly, závěť, dědění ze závěti